

[Socialministeren.]

Endelig kan jeg bekræfte, at betingelsen i § 3, stk. 1, om mindst 4 timers beskæftigelse inden for de sidste 4 uger, hvor der er ret til dagpenge i arbejds giverperioden, i stort omfang vil udelukke, at en sådan ret kan opstå på grundlag af bibeskæftigelse, og jeg kan også bekræfte, at dette beskæftigelseskrav skal forstås helt bogstaveligt som dækkende effektive arbejdstimer.

Til hr. Robert Christensen vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at efter 5 uger kan der opnås 636 kr., altså kun én gang dækning.

Vi har ikke påstået, at der er opnået fuld ligestilling i lovforslaget, men vi mener, at vi er nået et langt skridt på vejen frem mod denne ligestilling.

Til hr. Valbak, som siger, at mange vil benytte sig af ordningen, vil jeg sige: hvorfor hedder det „benytte sig af ordningen“, når det er arbejdere? Tænk dog på funktionærernes mulighed for dobbeltarbejde. Jeg tror ikke, at det er den trætte og mange gange udslidte arbejder, der orker at gå fra den ene arbejdsplads til den anden.

Efter regeringens forslag er der ligestilling over for det offentlige, idet alle grupper både lønmodtagere og selvstændige skal have dagpenge fra det offentlige efter 5 ugers sygdom, og alle skal bidrage til finansiering af denne udgift med 1 pct. af skalaindkomsten. Denne ligestilling gælder for alle indtægtsniveauer. En lønmodtager, der tjener 35.000 kr., og en selvstændig, der ligeledes tjener 35.000 kr., vil begge have ret til dagpengemaksimum ved sygdom ud over 5 uger, og de skal begge bidrage med det samme beløb til ordningen. Tjener de mere, skal de også bidrage mere. Men den omstændighed, at mange selvstændige har gode indtægter og derfor kommer til at bidrage tilsvarende til ordningen, kan da ikke begrunde, at selvstændige generelt skal stilles bedre end lønmodtagere.

Jeg vil gerne i den forbindelse benytte lejligheden til at rette en misforståelse om de selvstændiges stilling. I en radioudsendelse sidst lørdag spurgte hr. Henry Christensen, hvorfor regeringen havde forlænget ventetiden for selvstændige erhvervsdrivende fra 4 uger til 5 uger i forhold til det dagpengelovforslag, som blev fremsat af VKR i maj 1971.

Forholdet er imidlertid det, at der slet

ingen ændring er i regeringens forslag på dette punkt i forhold til den tidligere regerings forslag. Begge steder er der en ventetid på 5 uger for selvstændige erhvervsdrivende. I den forrige regerings dagpengefor-
 slag stod der nemlig i § 9, at dagpenge udbetales for 5 dage om ugen, 1 uge skulle altså indeholde 5 dagpengedage, og længere nede i samme paragraf stod der, at der for selvstændige erhvervsdrivende ikke udbetales dagpenge i de 25 første dagpengedage.

Det samlede provenu ved forhøjelsen af bidraget med 1/2 pct. i forhold til det tidligere forslag svarer i øvrigt stort set til den totale merudgift ved varighedsbegrænsningens ophævelse og forhøjelsen af dagpengenes maksimum, altså forbedringer, som de selvstændige får del i ganske som lønmodtagerne. Hertil kommer, at de selvstændige har mulighed for frivilligt at sikre sig dagpenge i de første 5 uger, og til denne sikring ydes der, som også fru Nathalie Lind sagde, et offentligt tilskud på 25 pct. Der gives derimod ikke noget offentligt tilskud til lønmodtagernes sikring i de første 5 uger, som skal dækkes fuldt ud af arbejdsgiverne, så på dette punkt indeholder regeringens forslag altså allerede særlige fordele for de selvstændige, som man af sociale grunde har fundet rimelige.

Jeg forstår ikke, at fru Nathalie Lind kan kalde dette lovforslag en klasselov. Det er i høj grad den nugældende lov om dagpengeordning, der er en klasselov. Jeg er ikke enig med fru Nathalie Lind i, at der sker en forskelsbehandling af lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, og jeg mener at have motiveret det med det, jeg nævnte lige før.

VKR's ændringsforslag vil betyde en klar forskelsbehandling over for det offentlige, idet alle grupper skal bidrage med 1/2 pct. af skalaindkomsten, men de selvstændige skal have dagpenge fra det offentlige allerede efter 4 ugers sygdom og lønmodtagerne først efter 6 1/2 ugers sygdom. Der vil således være tale om, at det offentlige yder en betydelig særfordel til de selvstændige, som regeringen ikke finder begrundet.

I lovforslaget findes en bestemmelse om, at arbejdsgiverne kan frigøre sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejds giverperioden imod at indbetale et bidrag til dagpengefonden. Dagpengene skal så i ste-